

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **RADIO BONTON a.s.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupeného JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem, se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, zastoupené JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem, se sídlem Rašínova 522, Zlín, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2012, č. j. zab/1945/2012, sp. zn. 2011/220/zab/BRO, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **BROADCAST MEDIA, s.r.o.**, se sídlem Říčanská 3, Praha 10, zastoupené JUDr. Pavlem Dobiášem, advokátem, se sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5, v řízení o kasačních stížnostech žalované a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, č. j. 3 A 87/2012 - 54, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, č. j. 3 A 87/2012 - 54, **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze zrušil v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2012, č. j. zab/1945/2012, sp. zn. 2011/220/zab/BRO, a věc vrátil k dalšímu řízení (výrok I.), žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení (výrok II.) a rozhodl, že osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Napadeným a městským soudem zrušeným rozhodnutím žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) udělila osobě zúčastněné na řízení souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu Rádio BEAT spočívající ve zvýšení výkonu kmitočtu.

Rozsudek městského soudu byl napaden kasační stížností stěžovatelky i osoby zúčastněné na řízení, kterými bylo navrženo, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil. V kasační stížnosti dále osoba zúčastněná na řízení požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť právní následky napadeného rozsudku pro ni znamenají nepoměrně větší újmu, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám a odkladný účinek není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Osoba zúčastněná na řízení vyčíslila náklady, které jí již vnikly v souvislosti s realizací rozhodnutí stěžovatelky a další náklady jí dále vznikají. Žalobci naopak přiznáním odkladného účinku žádné další náklady nemohou vzniknout.

Argumentaci osoby zúčastněné na řízení podpořila i stěžovatelka, která uvedla, že by výkon napadeného rozsudku skutečně mohl znamenat pro osobu zúčastněnou na řízení nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Rozsudek městského soudu je podle stěžovatelky opřen o vadná skutková zjištění. Pokud by nebyl přiznán odkladný účinek kasační stížnosti, v důsledku by to vedlo k tomu, že by se osoba zúčastněná na řízení dostala do situace, kdy by síla a kvalita jejího signálu na pokrytém území byla slabší.

Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Městský soud vrátil stěžovatelce věc k dalšímu řízení, protože shledal napadené správní rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí v části obsahující správní úvahu ohledně přidělení kmitočtů. Osoba zúčastněná na řízení i stěžovatelka jsou pak přesvědčeny o tom, že napadené správní rozhodnutí je dostatečně odůvodněno a že stěžovatelka zohlednila všechny relevantní okolnosti. Zrušení napadeného správního rozhodnutí by vedlo k omezení vysílání osobou zúčastněnou na řízení, čímž by byla přímo poškozena.

V daném případě dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Zrušení napadeného správního rozhodnutí by zasáhlo do práv osoby zúčastněné na řízení a představovalo by pro ni nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout žalobci, u něž nelze předvídat, zda by možnost využít sporné kmitočty v budoucnu získal. Nejvyšší správní soud uzavírá, že pozastavení účinků napadeného rozsudku krajského soudu neúměrně nezvýhodní osobu zúčastněnou na řízení; jelikož Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný rozpor s důležitým veřejným zájmem, rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. ledna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu